

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 22Ek/1265/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123308058
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gálfyová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123308058.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: Home Credit Slovakia, a. s. so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, v právnom zastúpení: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o. so sídlom ul. 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679 proti povinnému: A. B., nar. X.X.XXXX, trvalé bydlisko C. XXX/XXX, XXX XX D., v právnom zastúpení: JUDr. Monika Marjanovič, advokát so sídlom Urbánkova 1562/6, 040 01 Košice, IČO: 35 561 734, o vymoženie pohľadávky vo výške 10648,84 Eur s príslušenstvom, vedenej pod sp. zn. 385EX 258/23 u súdneho exekútora JUDr. Martina Hucíka so sídlom exekútorského úradu v C., E. XXX, o návrhu na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 27.4.2023 domáhal od povinného vymoženia pohľadávky vo výške 10648,84 Eur s príslušenstvom, a to na základe platobného rozkazu sp. zn.15Up/75/2023, ktorý vydal dňa 6.2.2023 Okresný súd Banská Bystrica, vykonateľného dňa 25.2.2023.

2. Poverením zo dňa 10.5.2023 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Martina Hucíka so sídlom exekútorského úradu v C., E. XXX, ktorý ju vedie pod sp. zn. 385EX 258/23.

3. Súdny exekútor predložil dňa 10.7.2023 Okresnému súdu Banská Bystrica Návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý bol do elektronickej schránky exekútorského úradu doručený cestou právneho zástupcu dňa 14.6.2023, pričom povinný prevzal Upovedomenie o začatí exekúcie dňa 5.6.2023, t. j. návrh bol podaný v zákonnej lehote podľa § 61k ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), z uvedeného je zrejmé, že tento návrh mal odkladný účinok na výkon exekúcie.

4. Súdny exekútor predložil súdu svoje vyjadrenie bez vyjadrenia oprávneného, pričom súd predpokladal, že oprávnený sa na výzvu súdneho exekútora k návrhu na zastavenie nevyjadril. Exekútor vo vyjadrení zo dňa 10.7.2023 navrhol súdu, aby návrh povinného zamietol pre nedôvodnosť.

5. Povinný v návrhu uviedol, že žiada zastaviť exekúciu, alternatívne navrhol súdu, aby inicioval konanie o prejudiciálnej otázke pred súdnym dvorom EÚ s následkom odkladu exekúcie súdnym exekútorom. Povinný namietal tri skutočnosti, a to skutočnosť, že vo veci samej rozhodoval vyšší súdny úradník, skutočnosť, že lehota na podanie odporu proti platobnému rozkazu bola len 15-dňová a skutočnosť, že súd v základnom konaní nepreskúmal neprijateľné zmluvné podmienky. Povinný námietky široko rozvádza v teoretickoprávnej rovine, nešpecifikuje však žiadne konkrétne výhrady ohľadom procesnej

situácie riešenej v platobnom rozkaze, o uzatvorenej spotrebiteľskej zmluve, o výške úveru, úroku, o forme splácania, o výzve veriteľa (oprávneného) povinnému na predeasné splatenie úveru, resp. nenamieta žiadnu zmluvnú podmienku, ktorá mala by? porušená.

6. Povinný ohľadom rozhodovania vyššieho súdneho úradníka v základnom konaní o vydanie platobného rozkazu argumentuje zjednocujúcim stanoviskom Ústavného súdu SR Plz. ÚS 1/2022-9 zo dňa 15.6.2022, ktoré prelomilo súdnu prax odporujúcu ústavnému právu, že neprijateľné zmluvné podmienky nie je možné skúmať v exekučnom konaní zjednotením právneho názoru vysloveného I. senátom Ústavného súdu SR v uznesení č. k. I. ÚS 166/2021 z 20.04.2021 a odlišného právneho názoru, ku ktorému dospel III. senát Ústavného súdu SR v konaní vedenom pod sp. zn.: III. ÚS 324/2021 a takto rozhodol: „Ak právna úprava umožňuje spotrebiteľovi podať proti platobnému rozkazu vydanému vyšším súdnym úradníkom odpor v lehote 15 dní od jeho doručenia, pričom odpor musí byť vecne odôvodnený, potom výklad a uplatnenie § 53 ods. 3 písm. e) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov nie je v súlade so základným právom spotrebiteľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ak súd v exekučnom konaní odmietne preskúmať existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré mali vplyv na vymáhaný nárok vzniknutý v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, z dôvodu, že spotrebiteľ proti platobnému rozkazu odpor nepodal.“

7. Povinný odôvodnil svoju námietku, že vo veci samej rozhodoval vyšší súdny úradník, právnu úpravou platnou a účinnou v čase vydania platobných rozkazov (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, zákon č.: 307/2016 Z. z. O upomínacom konaní č. 307/2016 Z.z., v spojení so zákonom č. 549/2003 Z. z. O súdnych úradníkoch v znení neskorších predpisov), ktorá zveruje právomoc vydať platobný rozkaz vyššiemu súdnemu úradníkovi, pričom stanovuje 15-dňovú lehotu na podanie odporu proti platobnému rozkazu a vyžaduje odpor vecne odôvodniť. Povinný možnosť podania odporu proti platobnému rozkazu nevyužil. Platobný rozkaz nie je spôsobilým exekučným titulom, pretože bol vydaný vyšším súdnym úradníkom, nie sudcom, pričom vyšší súdny úradník rezignoval na povinnosť skúmania neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve a jej iných väd (napr. skúmanie podstatných náležitostí zmluvy, rozpor s dobrými mravmi). Platobný rozkaz povinný považuje za materiálne nevykonateľný s poukazom na závery súdneho dvora vyjadrené v rozsudku C-448/17, bod 2 výroku: „Smernica 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ako je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá, napriek tomu, že v štádiu vydania platobného rozkazu proti spotrebiteľovi stanovuje preskúmanie nekalej povahy podmienok uvedených v zmluve uzatvorenej medzi podnikateľom a spotrebiteľom, na jednej strane priznáva právomoc vydať tento platobný rozkaz súdnemu úradníkovi, ktorý nemá postavenie sudcu, a na druhej strane stanovuje pätnásťdňovú lehotu na podanie odporu a vyžaduje, aby bol tento odpor vecne odôvodnený, za predpokladu, že takéto ex offo preskúmanie nie je stanovené v štádiu výkonu uvedeného platobného rozkazu, čo musí preveriť vnútroštátny súd.“

8. Povinný podoporne poukazuje na závery Súdného dvora Európskej únie vyjadrené v rozsudkoch C-448/17, C-618/10, C-168/05 a C-243/08, ktoré pojednávajú o otázke výkladu Smernice 93/13/EHS o zabezpečení zvýšenej ochrany spotrebiteľa spôsobom, keď súdy v jednotlivých členských štátoch Európskej únie postupujú tak, aby boli ex offo preskúmané nekalé zmluvné podmienky. Zároveň zdôrazňuje aplikovateľnosť nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. ÚS 324/2021, v ktorom sa konštatuje, že „pre súdny dvor nie je rozhodujúcou okolnosťou, spôsobilou zvrátiť záver o nenaplnení cieľov smernice 93/13/EHS, či spotrebiteľ možnosť podať odpor využil alebo nevyužil, keďže právna úprava Slovenskej republiky vyvoláva nezanedbateľné riziko, že spotrebiteľ odpor nepodal“. Povinný poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.10.2021 sp. zn. 2Cdo/122/2020, cit. „Uvedené zohľadňuje aj Najvyšší súd SR, ktorý vo svojom rozhodnutí vo veci týkajúcej sa spotrebiteľa, ktorý žiadal vydať bezdôvodné obohatenie rovnako až po skončení exekučného konania vedeného na základe rozhodnutia rozhodcovského súdu vyslovil, že spotrebiteľ je oprávnený domáhať sa preskúmania neprijateľných zmluvných podmienok, resp. spôsobilosti exekučného titulu v ktoromkoľvek konaní. Pričom mu musí byť poskytnutá súdna ochrana v podobe preskúmania týchto podmienok. Vzhľadom na to, že neexistuje právna úprava, ktorá by obmedzovala resp. ohraničovala, kedy sa žalobca môže domáhať preskúmania exekučného titulu, súd je povinný k tomuto preskúmaniu pristúpiť ex offo, a to aj v prípade, že sa žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia, bez ohľadu na to, v ktorom štádiu konania sa tejto ochrany domáha.“

9. Pod 3a § 61k odseku 1 Exekučného poriadku exekučný súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť? (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečo sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

10. Pod 3a § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

11. Pod 3a § 61k odseku 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

12. Pod 3a § 61l odseku 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky, inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

13. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, a dobrovoľne sa nesplnil.

14. Exekučný súd v konaní povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhne. Súd pri svojom rozhodovaní vychádza z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosť bránia.

15. V danej veci súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučnými titulmi a zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 27.4.2023 dorúčením návrhu na vykonanie exekúcie súdu, samotná exekúcia začala dorúčením poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi dňa 10.5.2023 na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Exekučné konanie ako aj exekúcia sa teda začali dôvodne.

16. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica.

17.Podľa § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak bol exekučný titul vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietať alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, a existencia neprijateľnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

18.Podľa čl. 141 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v Slovenskej republike vykonávajú súdnictvo nezávislé a nestranné súdy.

19.Podľa čl. 142 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky súdy rozhodujú v senátoch, ak zákon neustanoví, že vo veci rozhoduje jediný sudca. Zákon ustanoví, kedy sa na rozhodovaní senátu zúčastňujú aj prísediaci sudcovia z radov občanov a v ktorých veciach môže rozhodnúť aj zamestnanec súdu poverený sudcom. Proti rozhodnutiu zamestnanca súdu povereného sudcom je prípustný opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje vždy sudca.

20.Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zmien, na výkone súdnictva sa podieľajú aj odborní justiční stážisti, súdni úradníci a zamestnanci súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva (§ 92 ods. 1).

21.Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení zmien, (ďalej len „ZoUK“) tento zákon upravuje príslušnosť súdu, postup súdu a postup strán sporu v upomínacom konaní (ďalej len „konanie“), v ktorom sa rozhodujú spory o peňažných nárokoch uplatnených spôsobom podľa tohto zákona.

22.Podľa § 1 ods. 2 ZoUK konanie podľa tohto zákona je alternatívnym spôsobom uplatňovania peňažných nárokov k postupu podľa Civilného sporového poriadku.

23.Podľa § 2 ZoUK na konanie je kauzálné príslušný Okresný súd Banská Bystrica.

24.Podľa § 3 ods. 5 písm. b) ZoUK návrh nie je prípustný, ak sa uplatňuje nárok zo spotrebiteľskej zmluvy alebo z iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré obsahujú neprijateľnú zmluvnú podmienku, a táto okolnosť má vplyv na uplatňovaný nárok.

25.Podľa § 12 ods. 3 ZoUK súd posudzuje vecné odôvodnenie odporu miernejšie, ak je žalovaný spotrebiteľom.

26.Podľa § 8 ods. 1 ZoUK, ak sa návrhom uplatňuje nárok, ktorý je sčasti v rozpore s právnymi predpismi, súd vyzve žalobcu, aby v lehote piatich pracovných dní od doručenia výzvy uviedol, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka. Ak tak žalobca urobí, platí, že vo zvyšnej časti vzal návrh späť a konanie sa v tejto časti zastavilo. O tomto následku súd strany upovedomí.

27.Podľa § 15 ods. 1 ZoUK ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Civilný sporový poriadok okrem § 126.

28.Podľa § 45 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v rozsahu ustanovenom týmto zákonom a osobitným predpisom vykonáva úkony súdu, koná a rozhoduje súdny úradník.

29.Podľa § 2 ods. 2 písm. a) zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch v znení zmien, súdnymi úradníkmi sú vyšší súdni úradníci.

30.Podľa § 5 ods. 1 písm. f) zákona o súdnych úradníkoch v civilnom procese vyšší súdny úradník koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu v upomínacom konaní.

31.Podľa § 3 ods. 5 zákona o súdnych úradníkoch podľa § 3 ods. 5 zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch v znení zmien, vyšší súdny úradník koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu samostatne. Poverenie je súčasťou rozvrhu práce alebo súčasťou súdneho spisu.

32. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol tvrdenie, že exekučný súd dospel k záveru, že vyšší súdny úradník má právomoc vydať platobný rozkaz a exekučný súd nemá oprávnenie skúmať vecnú správnosť exekučného titulu.

33. Exekučný súd bol oboznámený so zjednocujúcim stanoviskom Ústavného súdu SR Plz. ÚS 1/2022-9 zo dňa 15.6.2022 po jeho vydaní, a rešpektovanie predmetného zjednocujúceho stanoviska sa stalo aj súčasťou pokynov Exekučného grémiu Okresného súdu Banská Bystrica. V období, keď povinný podal návrh na vykonanie exekúcie (27.4.2023), sa súd daným stanoviskom spravoval.

34. K námietke povinného, že Okresný súd Banská Bystrica nemal v rámci upomínacieho konania vydať platobný rozkaz (vydaný vyšším súdnym úradníkom) z dôvodu, že riadne neskúmal, či spotrebiteľská zmluva alebo iné zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou obsahujú zmluvnú podmienku, ktorá je neprijateľná a preto nie je platobný rozkaz materiálne vykonateľným exekučným titulom, keď vyšší súdny úradník postupoval bez ex officio súdnej kontroly spotrebiteľskej zmluvy, exekučný súd uvádza nasledovné. Súdnicstvo v Slovenskej republike vykonávajú nezávislé a nestranné súdy. Z ustanovení čl. 144 ods. 1 a čl. 142 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že súdnicstvo vykonávajú sudcovia, pričom iné osoby sa na výkone súdnicstva môžu podieľať len v prípadoch stanovených zákonom. Účelom čl. 142 je zabezpečiť oprávneným osobám kvalifikované rozhodnutie o ich právnom postavení. Veta druhá odseku 2 tohto článku inštruuje zákonodarcu k tomu, aby sám zákonom určil, v ktorých veciach a akým spôsobom môže namiesto sudcu rozhodovať zamestnanec súdu. Vyšší súdny úradník predstavuje osobu vykonávajúcu úkony súdu, ktoré jej zveril zákon a rozhodujúcu právomoc v prípadoch stanovených zákonom. Z citovanej právnej úpravy vyplýva, že vo veciach patriacich do právomoci súdov v zásade rozhoduje sudca a zamestnanec poverený súdom je oprávnený rozhodovať iba v tých veciach, ktoré sú mu na rozhodnutie zverené osobitným predpisom. Osobitným predpisom je zákon č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch, ktorý v § 5 stanovuje taxatívny okruh konaní a právnych vecí, v ktorých vyšší súdny úradník môže na základe poverenia sudcu konať a rozhodovať. Oprávnený sa v predmetnom exekučnom konaní návrhom na vykonanie exekúcie domáha od povinného vymožením pohľadávky na podklade exekučného titulu - platobného rozkazu vydaného v upomínacom konaní, ktoré predstavuje alternatívny spôsob uplatňovania peoážnych nárokov k postupu podľa Civilného sporového poriadku. Ak sa žalobca od žalovaného v upomínacom konaní domáha vymožením peoážneho plnenia, súd môže za splnenia zákonných podmienok o uplatnenom nároku rozhodnúť v tzv. skrátenom konaní. Ide o zjednodušený spôsob konania, ktoré sa uskutočňuje bez nariadenia pojednávania a ktoré umožňuje súdu rýchlo a efektívne rozhodnúť o peoážnom nároku žalobcu na základe jeho tvrdení za predpokladu, že súd nemá o nich pochybnosti a to bez vypočutia žalovaného. Z uvedeného je zrejmé, že konanie sa uskutočňuje v neprítomnosti žalovaného, pričom rozhodnutie v oom vydané ukladá povinnosť žalovanému v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia zaplatiť uplatnenú pohľadávku alebo jej časť a nahradiť trovy konania. Ak žalovaný s povinnosťou nesúhlasí, môže proti platobnému rozkazu podať odpor v rovnakej lehote, v opačnom prípade platobný rozkaz nadobudne právoplatnosť a vykonateľnosť. Zároveň je v súvislosti s rozhodovaním o návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní potrebné poukázať aj na povinnosť súdu posúdiť, či spotrebiteľská zmluva, resp. iné zmluvné dokumenty, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia, neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a ktorých prípadná existencia by mala vplyv na uplatňovaný nárok, keďže v zmysle citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 písm. b) ZoUK takýto návrh považovaný za neprípustný. Zákon o upomínacom konaní zároveň ustanovuje povinnosť súdu postupovať miernejšie, pokiaľ ide o posúdenie vecného odôvodnenia odporu podaného spotrebiteľom (§ 12 ods. 3 ZoUK), na ktorého podanie má žalovaný právo v prípade, ak sa domnieva, že sú tu skutočnosti, pre ktoré by platobný rozkaz nemal byť vydaný, predmetné ustanovenie bolo doplnené novelou Zákona o upomínacom konaní č. 211/2021 Z. z. účinnou od 1. júla 2021. Ak je však žalovaný pasívny a opravný prostriedok proti platobnému rozkazu nepodá, rozhodnutie súdu sa stáva právoplatným a nadobudnutím jeho vykonateľnosti sa stáva spôsobilým exekučným titulom.

35. Pokiaľ povinný poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-448/17 z 20.09.2018 a v jeho intenciách uvádza, že je zrejmé, že pri štádiu vydávania platobného rozkazu, ktorý má byť exekučným titulom v tejto exekučnej veci nedošlo k preskúmaniu zmluvných podmienok, čo je spôsobené absenciou rozhodovania sudcu, ktorý by riadne preskúmal zmluvný vzťah a ochránil by jeho ako spotrebiteľa pred nárokmi z neprijateľných zmluvných podmienok, resp. nedôvodnými nárokmi žalobcu, pričom týmito nedostatkami sa stal exekučný titul nespôsobilým a nedostatky, ktoré namieta, sú spôsobené nesplnením si povinností súdu v upomínacom, resp. v exekučnom konaní, ktoré má súd dodržať bez

ohľadu na to, či povinný ako žalovaný podal alebo nepodal odpor proti platobnému rozkazu, exekučný súd poukazuje na tú skutočnosť, že ustanovenie § 3 ods. 5 písm. b) Zákona o upomínacom konaní priamo pod podmienkou neprípustnosti návrhu na vydanie platobného rozkazu ukladá povinnosť súdu v upomínacom konaní posúdiť obsah spotrebiteľskej zmluvy, a to vo vzťahu k existencii neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré by mohli mať vplyv na uplatňovaný nárok, ktorého sa žalobca domáha na podklade takejto spotrebiteľskej zmluvy. Zákon o upomínacom konaní v prípade, ak sa návrhom na vydanie platobného rozkazu uplatňuje nárok, ktorý je sčasti v rozpore s právnymi predpismi a teda aj v rozpore s právnymi predpismi upravujúcimi spotrebiteľské právo, zároveň ustanovuje povinnosť súdu vyzvať žalobcu, aby v zákonnej lehote uviedol, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu len v tej časti, ktorej sa rozpor netýka. Nemôže byť preto sporné, že zákon nielenže zveruje právomoc súdu, ktorý koná a rozhoduje o žalobcovom peňažnom nároku v rámci upomínacieho konania na základe poverenia sudcu vyššiemu súdnemu úradníkovi, ale zároveň mu ukladá povinnosť posúdiť uplatnený nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy a to s prihliadnutím na existenciu, resp. neexistenciu v nej obsiahnutých neprijateľných zmluvných podmienok, pričom od 1.7.2021 posudzuje odpor podaný spotrebiteľom miernejšie, t. j. ide o zákonom stanovenú výnimku – vyšší súdny úradník nekladie také nároky na vecnú stránku odôvodnenia odporu ako v iných prípadoch.

36. Exekučný súd preskúmal spis vedený Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 15Up/75/2023 a z jeho obsahu zistil, že žalobca (oprávnený v tomto konaní) bol upomínacím súdom dňa 20.1.2023 vyzvaný, aby v lehote 10 pracovných dní predložil dokument preukazujúci, že žalovaný – spotrebiteľ bol v lehote nie kratšej ako 15 dní upozornený na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, na podklade § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, podľa ktorého, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalobca obratom doplnil požadovanú Výzvu zo dňa 2.10.2022, čím preukázal naplnenie požadovaných podmienok, vzhľadom na fakt, že návrh na vydanie platobného rozkazu bol upomínaciemu súdu doručený dňa 19.1.2023. Následne na základe odpovede žalovaného a pripojených príloh súd v upomínacom konaní nedospel k záveru, že by uplatňovaný nárok oprávneného bol v rozpore s právnymi predpismi a keďže nedospel ani k zisteniu, že návrh žalobcu je neprípustný z dôvodu, že nárok je uplatňovaný na podklade spotrebiteľskej zmluvy, ktorá obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, v predmetnej veci vydal platobný rozkaz. Pre úplnosť je potrebné dodať, že povinný existenciu neprijateľných zmluvných podmienok mal možnosť namietat' v základnom konaní využitím práva podať odpor proti platobnému rozkazu, v rámci ktorého mohol namietat' aj všeobecnú skutočnosť, že žalobca (oprávnený v tomto konaní) sa domáha svojho nároku, ktorého predmetom je aj plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, avšak toto právo nevyužil aj napriek tomu, že o možnosti podať odpor proti platobnému rozkazu bol riadne poučený.

37. Exekučný súd vzhľadom na aktuálne rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. PLz. ÚS 1/2022-9 zo dňa 15.06.2022 a so zreteľom na dispozíciu právnej normy § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku k tvrdeniam povinného o neprijateľných zmluvných podmienkach zdôrazňuje predovšetkým tú skutočnosť, že dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvádzaných v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Inak povedané dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva postihuje toho z účastníkov, v ktorého záujme je, aby určitá skutočnosť tvrdená účastníkom konania bola v konaní preukázaná v takom rozsahu, aby ju súd uznal za pravdivú. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, teda povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení, je vecou povinného a to vo vzťahu k tým skutočnostiam, ktoré tvrdí a z ktorých by v konaní bolo možné vyvodit' pre neho priaznivé právne dôsledky. Preto podstatnou náležitosťou návrhu na zastavenie exekúcie je jednak povinnosť tvrdenia a zároveň dôkazná povinnosť, pričom ich nedodržanie sa prejavuje v procesnej ujme povinného, ktorou je nepriaznivé rozhodnutie vo veci samej. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namietal, že platobný rozkaz nie je materiálne vykonateľným exekučným titulom, keďže vyšší súdny úradník, ktorý ho vydal, riadne nepreskúmal exekučný titul, pričom v tejto súvislosti poukazujú na rozpor s princípmi formulovanými v judikátoch Súdneho dvora EÚ označených vyššie vo väzbe na čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13 EHS.

38. Súd konštatuje, že z návrhu povinného na zastavenie exekúcie možno potom usúdiť, že navrhuje exekúciu zastaviť z dôvodu, že v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný vyšším súdnym úradníkom, ktorý nemá postavenie sudcu, nebola podrobená prieskumu povaha zmluvných podmienok spotrebiteľskej zmluvy a teda, že spotrebiteľská zmluva nebola posúdená z hľadiska jej obsahu a

prítomnosti v nej uvedených neprijateľných zmluvných podmienok. Povinný však tieto skutočnosti uvádza len vo všeobecnej rovine a žiadnym spôsobom konkrétne nepoukázal na jednotlivé zmluvné podmienky, ktoré by za neprijateľné bolo možné považovať. Povinný v návrhu len uviedol, že návrhom na vydanie platobného rozkazu sa uplatňovalo aj plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Exekučný súd v tejto súvislosti uvádza, že povinný sa v tomto prípade rovnako obmedzil len na všeobecné tvrdenia. Povinný uviedol, že návrhom na vydanie platobného rozkazu sa uplatňovalo aj plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, avšak vôbec túto neprijateľnú zmluvnú podmienku nešpecifikoval. Následne v návrhu len poukázal na vyššie uvedenú judikatúru Súdneho dvora EÚ, avšak bez akejkoľvek nadväznosti na spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola podkladom pre vydanie exekučného titulu, a na podklade ktorého sa oprávnený v tomto konaní domáha vymoženía svojho nároku, ktorý mu bol predmetným exekučným titulom priznaný. Takéto všeobecné námietky, bez skutkovej a právnej argumentácie, keďže povinný neuviedol, ktoré konkrétne ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a aký tieto mali vplyv na vymáhaný nárok v zmysle ust. § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, nemožno považovať za relevantné v súvislosti s posudzovaním dôvodnosti návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Takéto všeobecné tvrdenia totiž nepostačujú na to, aby exekučný súd mohol na ich podklade exekúciu zastaviť. Všeobecné a vágne tvrdenia totiž neumožňujú súdu ich vecné preskúmanie a nespĺňajú podmienku spôsobilosti byť predmetom dokazovania. Procesnou povinnosťou v rámci konania o návrhu na zastavenie exekúcie je povinnosť na strane povinného uviesť všetky podstatné a rozhodujúce skutkové okolnosti a teda pravdivo a úplne opísať všetky rozhodujúce skutkové okolnosti prejednávaneho prípadu, pričom jej nesplnenie sa prejavuje v ďalšom procesnom postupe exekučného súdu a v jeho konečnom rozhodnutí. Súd má v konaní postavenie arbitra, ktorý zisťuje skutkový stav z návrhu povinného na zastavenie exekúcie, príp. z vyjadrenia oprávneného k návrhu povinného, a preto sa kladie jednoznačná požiadavka na účastníkov konania, aby vo svojich podaniach zrozumiteľne a konkrétne poukázali na tie okolnosti, ktoré by svedčili o tom, že je tu dôvod na zastavenie exekúcie, resp. že je návrh na zastavenie exekúcie potrebné zamietnuť. V posudzovanej veci bolo preto výlučne na povinnom a jeho zodpovednosti (najmä ak je zastúpený advokátom) uviesť jednotlivé ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy obsahujúce neprijateľné zmluvné podmienky a ich vplyv na vymáhaný nárok. Povinný však v návrhu na zastavenie exekúcie konkrétne nešpecifikoval znenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a v návrhu neuviedol, zároveň nevysvetlil a neodôvodnil jej neprijateľnosť, a preto exekučný súd nemohol prijať iný právny záver než ten, že návrh povinných na zastavenie exekúcie nie je dôvodný.

39. Nad rámec exekučný súd uvádza, že sa nestotožuje s tvrdením povinného, podľa ktorého sa návrhom na vydanie platobného rozkazu uplatňovalo aj plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Požiadavka oprávneného judikovaná právoplatným a vykonaným exekučným titulom nepochádza zo žiadnej neprijateľnej zmluvnej podmienky. Návrhom na vydanie platobného rozkazu si žalobca (oprávnený) uplatnil nárok na neuhradenú istinu úveru vo výške 259,57 EUR, neuhradený riadny úrok vo výške 618,99 EUR, zosplatnená istina vo výške 10759,27 Eur. V tejto súvislosti exekučný súd poukazuje uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/113/2018 zo dňa 30.07.2019, v ktorom konštatoval nasledovne: „V súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peoážneho záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peoážnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“ Ak povinný nebol s obsahovými náležitosťami spotrebiteľskej zmluvy, a dokumentami s ňou súvisiacimi spokojný, tak nie mu nebránilo, aby predmetnú zmluvu neuzavrel.

40. Exekučný súd zo spisu zn. 15Up/75/2023 taktiež zistil, že žalovaný (povinný) do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu vykonal nasledovné úhrady: dňa 20.10.2021 platba v sume 211 EUR, dňa 16.11.2021 platba v sume 211 EUR, dňa 18.1.2022 platba v sume 211 EUR, dňa 16.2.2022 platba v sume 211 Eur, dňa 17.3.2022 platba v sume 211 Eur, dňa 14.4.2022 platba v sume 211 Eur, dňa 16.6.2022 platba v sume 211 Eur, dňa 30.6.2022 platba v sume 210,36 Eur a dňa 1.7.2022 platba vo výške 4,48 Eur. Žalovaný sa ku dňu 25.11.2022 dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a veas nesplácal. Na základe tejto skutočnosti žalobca dňa 09.11.2022 pristúpil k

zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní na splnenie povinností, žalovaný v predmetnej lehote dlžnú sumu neuhradil, z tohto dôvodu žalobca okrem dlžnej sumy požadoval aj úhradu zákonných úrokov z omeškania. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatnil vo výške 7 % ročne, bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peoazného dlhu, t. j. ku dňu 25.11.2022, navýšená o 5 percentuálnych bodov. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo 29.11.2022 žalovaného na zaplatenie aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tohto návrhu. Žalovaný ku dňu podania žaloby celkovo uhradil sumu 1477.00 Eur.

41.Vzhľadom na uvedené súd pri rozhodovaní dospel k právnomu záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, nakoľko povinný nepreukázal súdu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61 ods. 1 Exekučného poriadku a preto súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.